

den efter at være forhandlet i det andet Ting kommer til at foreligge her til endelig Afgørelse, at stille eller være med til at stille nogle Ændringsforslag. Jeg kan nemlig ikke erkende, at de højtagtede Forslagsstillere, som indbragte Forslaget i Samlingen 1882—83, have fuldkommen korrekt gengivet den nuværende Ordning i Forslagets § 1, og deraf følger atter, at der er kommet Bestemmelser ind i Forslaget, saaledes som det her foreligger, som efter min Opfattelse ikke ere korrekte, men maa ændres, før Lovforslaget endelig vedtages. I Forslagets § 1, første Linier, hedder det: „Naar et Borgmesterembede, hvortil er knyttet nogen Retsplejen eller Politiet vedrørende Gerning, bliver ledigt . . .“ osv. Der ligger bestemt heri en urigtig Opfattelse af den bestaaende Ordning til Grund for denne Bestemmelse, thi med Undtagelse af de 5 Købstæder, hvor der findes særlige Borgmesterembeder, hvilke jo ogsaa ere opstillede som Undtagelser i Lovforslaget, eksisterer der intet Borgmesterembede, som ved Lov er saaledes knyttet til andre Embeder, at der maa gives en anden Lovbestemmelse for at udskille det derfra. Hvad er det, der eksisterer? Der eksisterer rundt omkring i Landet en Del Retsbetjente, der foruden at være Underdommere have bestemte Administrationsgrene, ikke for Kommunen, men for Staten. Disse Retsbetjente, som hedde Byfogder, naar deres Jurisdiktion er en Købstad, og Herredsfogder eller Birkerdommere, naar den er paa Landet, eller begge Dele, naar Jurisdiktionen omfatter saavel en mindre Købstad som en Landjurisdiktion, have deres bestemte Embeder og deres bestemte Løn — Embederne ere jo delte i 5 forskellige Lønningsklasser — og disse Embeder og deres Lønninger berøres ikke af den her tilsigtede Ordning, at Byraadet selv vælger sin Formand. Der er dernæst for dette Forholds Vedkommende en Bestemmelse i Købstadkommunallovens § 2, at Købstadkommunens Angiggend styres af et Byraad, som bestaar af valgte Medlemmer, og indtil en almindelig Omordning af Rets- og Administrationsforholdene har fundet Sted, af en af Kongen beskikket Borgmester som Formand, medens enkelte andre Paragraffer i samme Lov bestemme denne Formands Forretninger som Byraadsformand, hvad jeg ikke skal gaa nærmere ind paa her, saa meget mindre som jeg nylig ved Behandlingen af en anden Sag, nemlig Lovforslaget om Oprettelse af et Borgmesterembede i Horsens, havde Lejlighed til at

tale derom. Endelig er der for det tredje og sidste en kongelig Resolution af 17de December 1868, som altsaa er falden, efter at Købstadkommunalloven var emaneret, og hvori det bestemmes, „at Stillingen som Borgmester i efternævnte Købstæder — og saa opregnes disse Købstæder — indtil videre forenes med Embedet som Byfoged sammesteds.“ Altsaa, denne Forening af Byfogedembedet og Bestillingen som Borgmester er ikke grundet paa Lov, og der behøves derfor heller ikke nogen særlig Lovbestemmelse, for at der kan ske en Adskillelse. Den bestaaende Købstadkommunallov giver Regeringen fuldstændig Valgfrihed med Hensyn til at vælge et Medlem til Byraadet og til Byraadsformand. Men Regeringen har selv ved kongelig Resolution indskrænket denne sin Valgfrihed ved en Gang for alle at bestemme, at Indenrigsministeren ikke i hvert enkelt givet Tilfælde skal undersøge, hvem Kongen bør sætte ind i Byraadet som dettes Formand, men at dette altid skal være den Mand, som af Justitsministeren er beskikket til Byfoged. Men denne kongelige Resolution kan jo til en hvilken som helst Tid ophæves ved en ny kongelig Resolution, saaledes at Regeringen ikke bliver bunden til at beskikke netop Byfogden til Borgmester. Den kan ophæves for alle Tilfælde, og den kan ophæves for et enkelt Tilfælde og for en enkelt Købstad, naar Byfogden paa vedkommende Sted skønnes at have saa meget at bestille i sin Embedsgerning, at det er mindre praktisk tillige at overdrage ham det kommunale Arbejde, som Borgmesterembedet medfører. Og endelig ophører den kgl. Resolution at være gældende, naar den Lovbestemmelse, at Regeringen skal beskikke Byraadets Formand, forandres ved en anden Lovbestemmelse, thi da bortfalder Grundlaget for den kgl. Resolution, og dermed bortfalder samtidig enhver Bestemmelse om, at den af Regeringen udnævnte Byfoged tillige skal være Borgmester. Dermed er Foreningen af Byfogedembedet og Borgmesterbestillingen ophørt, saaledes at man ikke behøver særlig Lovbestemmelse derom i dette Forslag. Deraf følger tillige, at denne Forandring ikke behøver at foregaa successive, som det er forudsat her i Lovforslaget. Det forudsættes jo her, at det først skal være efterhaanden, hver Gang et Borgmesterembede bliver ledigt ved Forflytning, Afskedigelse eller Dødsfald, at den ny Ordning skal træde i Kraft paa det paa-gældende Sted. Da Lovforslaget fra 1896